GUILELMUS PERALDUS. HUGO DE SANCTO VICTORE. HUGO DE FOLIETO. SMARAGDUS. PETRUS DAMIANUS

Österreich (?), 1435 Seite 10v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40507
Copyright: Melk, Benediktinerstift

dio & labore is q̃ ē m religione ad hꝰ debz
tendē. ut hunc hostem m ſuū disciplinā
tū & fidelem possit conuitere. Et notandū
q̃ corpus ad ſruendū ſpuī datum est.
Rebellio corpis ad ſpm̃ nō fiuit ab mico. ſ
est ex vico. Vnī pt corpꝰ m ſpūs ſuitute
redigi. Redigendo vō m pnīpio est mole
stia & difficultas. ſ adiutorio dīne grē &
longa consuetudme efficit ut ibi sit iocū
ditis. Vnī ſi id math xi° ugū eī meū ſu
aue ē dic glo. Quo xpī ugū ſuaue ē. ai
dicit. arta ē uia q̃ ducit ad vitā. Sz an
gusti ē. q̃ nō ñ angusto mico mapit. p
cessu vō tpis mesabili delectionis dul
dme dilatat. Et m libro de vita sol. distm
guit tā gna hōm. ex q̃b constat omis
status religionis. sz mapientes pficiēt
& pfecti. In statu vō mapientiū tres gdꝰ
distinguit. In omisatione mapientis mi
cū boni ē pfecta obnia. pfectus subigē
corpꝰ suū & m ſuitute redigē. pfectio
vsu bom cōsuetudmē vtisse m delectione.
In eodem. Exordmata nā p pcm. & a con
ditionis sue rātudme exorbitans. si ad
deū fuit cōuisa recupat cito p mō timoris
& amoris quem hꝰ ad deū q̃ancq̃ pdidit
aūsa. & vbi cepit ſpūs reformari ad yma
gmē conditoris ſui. mox etiā reflorescens
caro ex voluntē ſua mapit conformari re
formato ſpiritu. Nam sensū ſuū map
iam delectat. q̃cq̃ delectat & ſpm̃. In eodē. ſa
lmū & delectabile ess adiuncto amoris dei
condmito ſm nam vuie. si insania mū
nos pmiteret. qua sanati stati nālibus
natura arridet. Qz cura nouitij pmo

C. ii. Nouitij cū disciplinā corporis
cum pmo debet esse ci debeat esse.
ca corpus & exterius homis compositionem,
Sic deus corpus adam pmo formauit.
& pꝰ m facie eius spiraculū vite mspiraū
uit. & sic m uto mino corpꝰ pmo format,
pꝰ rōnalis ſpūs ei mfundituī. sic mforma
tionis & disciplme corporis pꝰ debz intendē
q̃ nouus ē m religione. pꝰ corp xꝰ. Non
pus quod ſpūale est. ſ ciale. demde q̃d ſpi
rituale, Nouo milita xpī cū forte imīnet
bellū. natū ē hyē equū bonū bn̄ doctū. nō
lentum vl' effrenem vl' vmbrosū ul' alic
victosū. ſ ſessori obedientē. laboris & pas
sionis patientē. strepitū nō timētē. pū xpī.
Equꝰ pat ad diem belli. dīs aiutez salu
tem tbuet. Non ē negligendi ſpūs cura
ſiu corporis. p quod etiā m statu culpe
differt ab angelo malo. Reconciliabilis ei
ē deo p pmam dū ē vmt̄ aīm. Gn̄ xi°.
Non pmanebit ſpūs meꝰ m hoīe. q̃ cio
est. In illa sola ē susceptibil' grē. m illa
sola ē ei locus mendi. Tractando de disci
plma corporis pꝰ disciplmā desēbem ut
agnoscatur. ſo eā dmdabm ut ameē.
tercio viā puemendi ad eā ondem. ne m
eius acquisitione mamt laboret. q̃to de
eiꝰ ptibus pseqm̃. Sīm disciplme di

Ora pm̃ notandū. q̃ distinguit. C. m.
disciplma multiplī acī. Vnomō di
disciplma grē cunq̃ sīā. & differt a do
ctna m hꝰ. q̃ doctna dicitur m comparatio
ne ad docentē. Alio mō disciplma ē ps iu
stice. qua reddit quod debet inferiori.
Sic obedientia ē ps iustice qua reddit
quod debē ſuperiori. sic disciplma ē deside
riū corrigendi inferiores. & iudet idē
ē q̃d zelus. De quo glo aug ſi id zelus
dom̄ tue comedit me, Bonꝰ zelus ē fer
uor ammi. quo mens abiecto tiore hūa
no p defensione virtutis accendit. Et co
medit. qui quelibz pua q̃ iudit corrigē
sātagit. & si neq̃t. to lat & gemit. Aliq̃n
dia disciplma id quod adhibē ad corre
ctionē aliq̃z. Sic acī heb xiꝰ. fili m
noli negligē disciplmā. In eodē. In disci
plma pseuiate. Ter si ex disciplmā estis
cuꝰ ptiapes omis fti st. q̃ adulteri estis
& nō filij. Qto mō dicā disciplma esse
ctus disciplme. sumpte ſo & tcio mō. Sic
videt eā desēbē apanꝰ dicens. Sīm fīcī
disciplma put hic sumitur. C. m? C. m.

Disciplma ē mozz ordmata corre
ctio. & maior pcedituī pricum re
gularis obſuatio, Ite hugo de s. vi. Di et ce,
saplma ē conuisatio bona & honesta. cu
pax ē nō mala facie. ſ studet m ims q̃
agit p ameta irreprhensibilis apparē. h
desīptio vī sumpta de vōbis aug dicen
tis. In cessu statu & hitu & m oib mōib
vīs nichil fiat. quod cuiq̃ offendat a

A disciplina i comparatione ad discentem